

Horváth Florencia

Hópárducok

A hópárducok nem hisznek a csodában.
A hópárducok olyankor alszanak, amikor
mások felszentelnek egy meggyalázott
testet. A hópárducok csinálják a legjobban.
Lusták élni, de felfalják, a szorgos magzatot.
A hópárducok rosszabbak a kígyóknál,
rosszabbak a keselyűknél és a döglegyeknél is.
A hópárducok nem tudnak úgy megszólalni,
hogy kicsapódjon a földből a geci. Maximum
megbaszni tudják az elhagyott ártatlanokat.
A hópárducoknak szigorúan csak olyanok
kellenek, akik többre is vihették volna.
A hópárducok a nihil, ők a csalódás,
a szigetek elmozdulás. Ők a szárazföld
cápái, ők az amputált lábak, a hópárducok
a minden okozó. Körülöttem hópárducok,
tetem akarok lenni.

BUDAHÁZI TIBOR: Fal I. – 2008

